

III

(Acte pregătitoare)

CONSILIU

POZIȚIA ÎN PRIMĂ LECTURĂ (UE) NR. 4/2010 A CONSILIULUI

în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

Adoptată de Consiliu la 11 martie 2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/C 122 E/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Acțiunea Uniunii în domeniul transportului cu autobuzul și autocarul ar trebui să aibă drept obiectiv, printre altele, asigurarea unui nivel înalt de protecție pentru pasageri care să fie comparabil cu cel de pe alte moduri de transport, indiferent de destinație. În plus, ar trebui să se țină seama pe deplin de cerințele impuse de protecția consumatorilor în general.

⁽¹⁾ Avizul din 16 iulie 2009 (JO C 317, 23.12.2009, p. 99).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), poziția Consiliului din 11 martie 2010 și poziția Parlamentului European din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(2) Deoarece pasagerii care călătoresc cu autobuzul sau autocarul reprezintă partea vulnerabilă în cadrul unui contract de transport, tuturor pasagerilor ar trebui să li se asigure un nivel minim de protecție.

(3) Măsurile Uniunii de îmbunătățire a drepturilor pasagerilor în sectorul transportului cu autobuzul și autocarul ar trebui să țină seama de caracteristicile specifice ale acestui sector, care se compune în mare parte din întreprinderi mici și mijlocii.

(4) Ținând seama de caracteristicile specifice ale serviciilor regulate speciale și ale operațiunilor de transport pe cont propriu, aceste tipuri de transport nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament. Serviciile regulate speciale ar trebui să includă servicii destinate transportului persoanelor cu handicap și al persoanelor cu mobilitate redusă și, transportul lucrătorilor între casă și locul de muncă, transportul elevilor și studenților la și de la instituția de învățământ.

(5) Ținând seama de caracteristicile speciale ale serviciilor regulate urbane, suburbane și regionale, statelor membre ar trebui să li se acorde dreptul de a scuti aceste moduri de transport de la aplicarea unei părți semnificative a prezentului regulament. Pentru a putea identifica serviciile regulate urbane, suburbane și regionale, statele membre ar trebui să țină seama de anumite criterii precum distanța, frecvența serviciilor, numărul de opriri programate, tipul de autobuze sau autocare folosite, regimul de taxare a biletelor, fluctuațiile numărului de pasageri între perioadele de vârf și cele din afara orelor de vârf, numerele autobuzelor și orarele acestora.

- (6) Pasagerii și, cel puțin persoanele față de care pasagerul avea sau ar fi avut obligația legală de a le întreține, ar trebui să beneficieze de protecție în cazul accidentelor survenite ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului, ținându-se seama de Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi ⁽¹⁾.
- (7) La alegerea legislației naționale aplicabile despăgubirilor care se acordă în caz de deces sau vătămare corporală, precum și pentru pierderea sau deteriorarea bagajului, ca urmare a accidentelor rezultate în urma utilizării autobuzului sau autocarului ar trebuie să se țină seama de Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) ⁽²⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽³⁾.
- (8) În plus față de despăgubirile acordate în conformitate cu legislația națională aplicabilă în caz de deces sau vătămare corporală, pierdere sau deteriorare a bagajului în cazul accidentelor survenite ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului, pasagerii ar trebui să aibă dreptul la asistență în ceea ce privește nevoile lor imediate de ordin practic survenite ca urmare a accidentului. Asistența de acest gen ar putea include primul ajutor, cazare, hrană, îmbrăcăminte și transport.
- (9) Serviciile de transport al pasagerilor cu autobuzul și autocarul ar trebui, în general, să ofere avantaje cetățenilor. În consecință, persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, indiferent dacă este cauzată de un handicap, de vârstă sau de orice alt factor, ar trebui să beneficieze de posibilitatea de a folosi servicii de transport cu autobuzul și autocarul care să fie comparabile cu cele folosite de alți cetățeni. Persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă au aceleași drepturi ca toți ceilalți cetățeni în ceea ce privește libertatea de circulație, libertatea de alegere și tratamentul nediscriminatoriu.
- (10) În lumina articolului 9 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și pentru a oferi persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă posibilități de călătorie cu autobuzul și autocarul comparabile celor ale altor cetățeni, ar trebui instituite norme privind nediscriminarea și asistența pe durata călătoriilor acestora. Aceste persoane ar trebui, așadar, să fie acceptate pentru transport și să nu li se refuze dreptul de a călători pe motiv de handicap sau de mobilitate redusă, cu excepția cazurilor justificate de motive legate de siguranță sau de proiectarea vehiculelor sau a infrastructurii. În contextul legislației relevante pentru protecția lucrătorilor, persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă ar trebui să beneficieze de dreptul la asistență la terminale și la bordul vehiculelor. În interesul incluziunii sociale, persoanele în cauză ar trebui să beneficieze de asistență gratuită. Transportatorii ar trebui să prevadă condițiile de acces, de preferință utilizând sistemul de standardizare european.
- (11) La luarea deciziilor cu privire la proiectarea de noi terminale, precum și în cadrul unor reamenajări de proporții, organismele de administrare a terminalelor ar trebui, în cazul în care este posibil, să țină seama de nevoile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă. În orice caz, organismele de administrare a terminalelor ar trebui să prevadă puncte în care persoanele în cauză să își poată notifica sosirea și nevoia de asistență.
- (12) Pentru a răspunde nevoilor persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, personalul ar trebui să fie format în mod corespunzător. Pentru a se facilita recunoașterea reciprocă a calificărilor naționale ale conducătorilor auto, o formare care vizează sensibilizarea cu privire la nevoile persoanelor cu handicap ar putea fi prevăzută în cadrul calificării inițiale sau al formărilor periodice, astfel cum se prevede în Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri ⁽⁴⁾. Pentru a se asigura coerența între introducerea cerințelor referitoare la formare și termenele stabilite în respectiva directivă ar trebui permisă o posibilitate de derogare pentru o perioadă limitată de timp.
- (13) Atunci când este posibil, organizațiile reprezentative ale persoanelor cu handicap sau ale persoanelor cu mobilitate redusă ar trebui consultate sau implicate în organizarea de formări în legătură cu handicapul.
- (14) Drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul ar trebui să includă obținerea de informații referitoare la serviciile oferite, înaintea și pe durata călătoriei. Toate informațiile esențiale oferite pasagerilor cu autobuzul și autocarul ar trebui să fie furnizate și în formate alternative accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.
- (15) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere drepturilor transportatorilor de a solicita despăgubiri din partea oricărei persoane, inclusiv un terț, în conformitate cu legislația națională aplicabilă.
- (16) Inconveniențele cu care se confruntă pasagerii din cauza anulării sau întârzierii prelungite a călătoriei lor ar trebui să se diminueze. În acest scop, pasagerii care pleacă din terminale ar trebui să primească asistență și informații în mod corespunzător. De asemenea, pasagerii ar trebui să își poată anula călătoria și să li se ramburseze costul biletelor sau să își continue călătoria sau să fie redirecționați în condiții satisfăcătoare.

⁽¹⁾ JO L 263, 7.10.2009, p. 11.

⁽²⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 40.

⁽³⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

⁽⁴⁾ JO L 226, 10.9.2003, p. 4.

- (17) Prin intermediul asociațiilor lor profesionale, transportatorii ar trebui să coopereze în vederea adoptării de măsuri la nivel național sau european, cu implicarea părților interesate, a asociațiilor profesionale și a asociațiilor consumatorilor, pasagerilor și persoanelor cu handicap în vederea îmbunătățirii serviciilor de asistență pentru pasageri, în special în caz de anulare a călătoriei și întâzieri prelungite.
- (18) Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor pasagerilor instituite prin Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite⁽¹⁾. În cazurile în care un circuit turistic se anulează din motive care nu au legătură cu anularea serviciului de transport cu autobuzul sau autocarul, prezentul regulament nu se aplică.
- (19) Pasagerii ar trebui informați pe deplin în privința drepturilor pe care le au în temeiul prezentului regulament, astfel încât să își poată exercita efectiv drepturile în cauză.
- (20) Pasagerii ar trebui să-și poată exercita drepturile prin intermediul unor proceduri corespunzătoare de formulare a plângerilor care să fie puse în aplicare de transportatori sau, după caz, prin depunerea plângerilor la organismul sau organismele desemnate în acest sens de statul membru în cauză.
- (21) Statele membre ar trebui să asigure respectarea prezentului regulament și să desemneze un organism competent sau organisme competente care să aibă atribuții de supraveghere și de asigurare a aplicării regulamentului. Acest lucru nu aduce atingere drepturilor pasagerilor de a introduce acțiuni în instanță în temeiul legislației naționale.
- (22) Ținând seama de procedurile instituite de statele membre pentru depunerea plângerilor, o plângere referitoare la asistență ar trebui adresată, de preferință, organismului sau organismelor desemnate pentru asigurarea aplicării prezentului regulament în statul membru pe teritoriul căruia se află punctul de îmbarcare sau punctul de debarcare.
- (23) Statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni aplicabile încălcărilor prezentului regulament și să asigure aplicarea sancțiunilor respective. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.
- (24) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume de a asigura unui nivel echivalent de protecție și asistență în toate statele membre pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (25) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽²⁾.
- (26) Asigurarea aplicării prezentului regulament ar trebui să se bazeze pe Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului)⁽³⁾. Prin urmare, regulamentul respectiv ar trebui modificat în consecință.
- (27) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum se prevede în articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, ținând cont, de asemenea, de Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică⁽⁴⁾ și de Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii⁽⁵⁾.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme pentru transportul cu autobuzul și autocarul în ceea ce privește:

- (a) nediscriminarea între pasageri în ceea ce privește condițiile de transport oferite de transportatori;
- (b) drepturile pasagerilor în cazul accidentelor survenite ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului și care au ca rezultat decesul sau vătămarea corporală sau pierderea sau deteriorarea bagajului;
- (c) nediscriminarea și asistența obligatorie pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă;
- (d) drepturile pasagerilor în cazuri de anulare sau întâziere;
- (e) informații minime care trebuie furnizate pasagerilor;

⁽²⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽³⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽⁵⁾ JO L 373, 21.12.2004, p. 37.

⁽¹⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 59.

- (f) tratarea plângerilor;
- (g) norme generale de asigurare a aplicării.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică pasagerilor care călătoresc cu servicii regulate:
- (a) în cazul în care punctul de îmbarcare al pasagerului este situat pe teritoriul unui stat membru; sau
- (b) în cazul în care punctul de îmbarcare al pasagerului nu este situat pe teritoriul unui stat membru, iar punctul de debarcare al pasagerului este situat pe teritoriul unui stat membru.
- (2) În plus, prezentul regulament, cu excepția capitolelor III-VI, se aplică pasagerilor care utilizează serviciile ocazionale atunci când punctul inițial de îmbarcare sau punctul final de debarcare al pasagerului se află pe teritoriul unui stat membru.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică serviciilor regulate speciale și operațiunilor de transport pe cont propriu.
- (4) Cu excepția articolului 4 alineatul (2), a articolului 10 și a articolului 11 alineatul (1), statele membre pot excepta serviciile regulate urbane, suburbane și regionale, inclusiv serviciile transfrontaliere de acest tip, de la aplicarea prezentului regulament.
- (5) Cu excepția articolului 4 alineatul (2), a articolului 9 și a articolului 10 alineatul (1), statele membre pot, într-un mod transparent și nediscriminatoriu, excepta serviciile regulate interne de la aplicarea prezentului regulament. Aceste derogări pot fi acordate pentru o perioadă de maximum cinci ani, care poate fi reînnoită de două ori.
- (6) Pentru o perioadă de maximum cinci ani, statele membre pot, într-un mod transparent și nediscriminatoriu, excepta de la aplicarea prezentului regulament anumite servicii regulate, pe motivul că o parte semnificativă a serviciilor regulate respective, ce include cel puțin o oprire programată, se desfășoară în afara Uniunii. Aceste derogări pot fi reînnoite.
- (7) Statele membre informează Comisia cu privire la derogările pentru diferite tipuri de servicii acordate în temeiul alineatelor (4), (5) și (6). Comisia ia măsurile necesare dacă o asemenea derogare nu este considerată conformă cu dispozițiile prezentului articol. Până la ... (*), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind derogările acordate în temeiul alineatelor (4), (5) și (6).
- (8) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu trebuie înțeleasă ca fiind de natură să constituie cerințe tehnice care să îi oblige pe transportatori sau organismele de administrare a terminalelor să își modifice sau să își înlocuiască autobuzele

sau autocarele sau infrastructura sau echipamentele din stațiile de autobuz și de la terminale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „servicii regulate” înseamnă serviciile care asigură transportul de persoane cu autobuzul sau autocarul, la intervale stabilite, pe trasee stabilite, pasagerii fiind îmbarcați și debarcați la puncte de oprire prestabilite;
- (b) „servicii regulate speciale” înseamnă servicii regulate, indiferent de cine sunt organizate, care asigură transportul cu autobuzul sau autocarul al unor anumite categorii de pasageri, cu excluderea altor pasageri;
- (c) „operațiuni de transport pe cont propriu” înseamnă operațiuni efectuate cu autobuzul sau autocarul în scopuri necomerciale și nelucrative de o persoană fizică sau juridică, în cazul în care:
- activitatea de transport constituie numai o activitate auxiliară pentru persoana fizică sau juridică, și
 - vehiculele utilizate sunt proprietatea acelei persoane fizice sau juridice sau au fost achiziționate de persoana respectivă în rate sau au făcut obiectul unui contract de leasing pe termen lung și sunt conduse de un membru al echipei persoanei fizice sau juridice sau chiar de persoana fizică sau de membri ai personalului angajat sau pus la dispoziția întreprinderii în temeiul unei obligații contractuale;
- (d) „servicii ocazionale” înseamnă serviciile care nu corespund definiției de servicii regulate și a căror caracteristică principală este faptul că transportă cu autobuzul sau autocarul grupuri de pasageri constituite la inițiativa clienților sau chiar a operatorului de transport;
- (e) „contract de transport” înseamnă un contract de transport între un transportator și un pasager, în vederea prestării unuia sau mai multor servicii regulate sau ocazionale;
- (f) „bilet” înseamnă un document valabil sau altă dovadă a unui contract de transport;
- (g) „transportator” înseamnă o persoană fizică sau juridică, alta decât un operator de turism sau vânzător de bilete, care oferă publicului servicii regulate sau ocazionale de transport;
- (h) „transportator de fapt” înseamnă o persoană fizică sau juridică, alta decât transportatorul, care efectuează de fapt transportul integral sau parțial;

(*) 5 ani de la data aplicării prezentului regulament.

- (i) „vanzător de bilete” înseamnă orice intermediar care încheie contracte de transport în numele unui transportator;
- (j) „agent de voiaj” înseamnă orice intermediar care acționează în numele unui pasager pentru încheierea unor contracte de transport;
- (k) „operator de turism” înseamnă un organizator sau detailist, altul decât un transportator, în sensul articolului 2 punctele (2) și (3) din Directiva 90/314/CEE;
- (l) „persoană cu handicap” sau „persoană cu mobilitate redusă” înseamnă orice persoană a cărei mobilitate, atunci când folosește mijloacele de transport, este redusă din cauza unui handicap fizic (senzorial sau locomotor, permanent sau temporar), a unui handicap sau deficiențe intelectuale, a oricărui alt tip de handicap sau a vârstei și a cărei situație necesită o atenție specială și adaptarea serviciilor puse la dispoziția tuturor pasagerilor la nevoile acesteia;
- (m) „condiții de acces” înseamnă standarde relevante, linii directoare și informații despre accesibilitatea autobuzelor și/sau a terminalelor desemnate, inclusiv facilitățile acestora pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă;
- (n) „rezervare” înseamnă reținerea unui loc într-un autobuz sau autocar care deservește un serviciu regulat pentru o anumită oră de plecare;
- (o) „terminal” înseamnă un terminal dotat cu personal unde, conform unei rute specificate a unui serviciu regulat, este prevăzută o oprire pentru îmbarcarea sau debarcarea pasagerilor, care este echipat cu facilități cum ar fi ghișeu de îmbarcare, sală de așteptare sau casă de bilete;
- (p) „stație de autobuz” înseamnă orice punct, altul decât un terminal unde, conform rutei specificate a unui serviciu regulat, este prevăzută o oprire pentru îmbarcarea sau debarcarea pasagerilor;
- (q) „organism de administrare a terminalului” înseamnă o entitate organizațională dintr-un stat membru care răspunde de administrarea unui terminal desemnat;
- (r) „anulare” înseamnă neefectuarea unui serviciu regulat care a fost programat anterior;
- (s) „întârziere” înseamnă o diferență între momentul în care era programată plecarea serviciului regulat, în conformitate cu orarul publicat, și momentul plecării efective.

Articolul 4

Bilete și condiții contractuale nediscriminatorii

- (1) Transportatorii pun la dispoziția pasagerilor bilete, cu excepția cazurilor în care există alte documente care dau dreptul la transport. Un bilet poate fi emis în format electronic.

- (2) Fără a aduce atingere tarifelor sociale, condițiile contractuale și tarifele aplicate de transportatori sunt oferite publicului larg fără vreo discriminare directă sau indirectă privind naționalitatea clientului final sau privind locul în care sunt stabiliți transportatorii sau vânzătorii de bilete în cadrul Uniunii.

Articolul 5

Alte părți de fapt

- (1) Dacă îndeplinirea obligațiilor în temeiul prezentului regulament a fost încredințată unui transportator de fapt, vânzător de bilete sau oricărei alte persoane, transportatorul, agentul de voiaj, operatorul de turism sau organismului de administrare a terminalului care a încredințat aceste obligații este, cu toate acestea, răspunzător pentru actele și omisiunile respectivei părți de fapt.

- (2) În plus, partea căreia i s-a încredințat îndeplinirea unei obligații de către transportator, agentul de voiaj, operatorul de turism sau organismul de administrare a terminalului intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor prezentului regulament în ceea ce privește obligația încredințată.

Articolul 6

Excluderea posibilității de derogare

- (1) Obligațiile față de pasageri în temeiul prezentului regulament nu pot face obiectul unei limitări sau renunțări, în special printr-o derogare sau o clauză restrictivă cuprinsă în contractul de transport.

- (2) Transportatorii pot oferi pasagerilor condiții contractuale mai bune decât cele prevăzute în prezentul regulament.

CAPITOLUL II

DESPĂGUBIRI ȘI ASISTENȚĂ ÎN CAZ DE ACCIDENTE

Articolul 7

Decesul sau vătămarea corporală a pasagerilor și pierderea sau deteriorarea bagajului

- (1) În conformitate cu legislația națională aplicabilă, pasagerii au dreptul la despăgubiri în caz de deces sau vătămare corporală, precum și în caz de pierdere sau deteriorare a bagajului, în cazul accidentelor survenite ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului. În caz de deces al partenerului, acest drept se aplică cel puțin pentru persoanele față de care pasagerul avea sau ar fi avut obligația legală de întreținere.

- (2) Valoarea despăgubirii se calculează în conformitate cu legislația națională aplicabilă. Orice limită maximă prevăzută de legislația națională drept despăgubire pentru deces sau vătămare corporală sau pentru pierderea sau deteriorarea bagajului nu poate fi în fiecare situație mai mică de:

- (a) 220 000 EUR pe pasager;

(b) în ceea ce privește serviciile regulate sau ocazionale urbane, suburbane și regionale, 500 EUR per bagaj și în ceea ce privește celelalte servicii regulate sau ocazionale 1 200 EUR per bagaj. În cazul deteriorării scaunelor cu roțile, a altor echipamente de mobilitate sau a dispozitivelor de asistare, valoarea despăgubirii va fi întotdeauna egală cu costul înlocuirii sau reparării echipamentului pierdut sau deteriorat.

Articolul 8

Nevoile imediate de ordin practic ale pasagerilor

În caz de accident survenit ca urmare a utilizării autobuzului sau autocarului, transportatorul asigură asistență rezonabilă în ceea ce privește nevoile imediate de ordin practic ale pasagerilor după accident. Nu orice asistență acordată constituie recunoașterea răspunderii.

CAPITOLUL III

DREPTURILE PERSOANELOR CU HANDICAP ȘI ALE PERSOANELOR CU MOBILITATE REDUSĂ

Articolul 9

Dreptul la transport

(1) Transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism nu pot refuza să accepte o rezervare din partea unei persoane, să emită sau să pună la dispoziție în alt mod un bilet pentru o persoană sau să îmbarce o persoană, pe motiv de handicap sau de mobilitate redusă.

(2) Rezervările și biletele sunt puse la dispoziția persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă fără costuri suplimentare.

Articolul 10

Derogări și condiții speciale

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 9 alineatul (1), transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism pot refuza să accepte o rezervare din partea unei persoane, să emită sau să pună la dispoziție în alt mod un bilet pentru o persoană sau să îmbarce o persoană pe motiv de handicap sau mobilitate redusă:

(a) pentru a îndeplini cerințele legate de siguranță aplicabile stabilite de legislația internațională, a Uniunii sau națională sau pentru a îndeplini cerințele legate de sănătate și siguranță impuse de autoritățile competente;

(b) în cazul în care proiectarea vehiculului sau infrastructura, inclusiv a terminalelor și stațiilor de autobuz, fac fizic imposibilă îmbarcarea, debarcarea sau transportul persoanelor cu handicap sau al persoanelor cu mobilitate redusă într-un mod sigur și fezabil din punct de vedere operațional.

(2) În cazul refuzului de a accepta o rezervare sau de a emite sau de a pune la dispoziție în alt mod un bilet din motivele prezentate la alineatul (1), transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism trebuie să depună eforturi rezonabile pentru a informa persoana în cauză cu privire la un serviciu alternativ acceptabil operat de transportator.

(3) Dacă unei persoane cu handicap sau unei persoane cu mobilitate redusă care deține o rezervare sau are un bilet și care a respectat cerințele articolului 14 litera (a) i se refuză totuși îmbarcarea pe motiv de handicap sau mobilitate redusă, respectivei persoane și însoțitorului acesteia, în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, li se oferă posibilitatea de a alege între:

(a) dreptul la rambursarea prețului biletului și, acolo unde este relevant, transportul gratuit până la punctul inițial de plecare, cât mai curând posibil, astfel cum este prevăzut în contractul de transport; și

(b) cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este fezabil, continuarea sau redirecționarea călătoriei, cu servicii de transport alternative rezonabile până la locul de destinație prevăzut în contractul de transport.

Dreptul la rambursare a sumei plătite pentru bilet nu este afectat de lipsa notificării în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) litera (a).

(4) Conform aceluiași condiții stabilite la alineatul (1) litera (a), un transportator, un agent de voiaj sau un operator de turism poate cere ca o persoană cu handicap sau cu mobilitate redusă să fie însoțită de o altă persoană care poate oferi asistența de care are nevoie persoana cu handicap sau cu mobilitate redusă, în cazul în care acest lucru este strict necesar. Respectiva persoană însoțitoare beneficiază de transport gratuit și, atunci când este posibil, ocupă locul de lângă persoana cu handicap sau persoana cu mobilitate redusă.

(5) În cazul în care transportatorii, agenții de voiaj sau operatorii de turism recurg la alineatul (1), aceștia trebuie să comunice imediat persoanei cu handicap sau persoanei cu mobilitate redusă motivele deciziei luate și, la cererea acesteia, să informeze și în scris persoana în cauză în termen de cinci zile lucrătoare de la data cererii.

Articolul 11

Accesibilitate și informare

(1) În cooperare cu organizațiile reprezentative ale persoanelor cu handicap sau ale persoanelor cu mobilitate redusă, transportatorii și organismele de administrare a terminalelor instituie sau pun în aplicare, acolo unde este cazul prin organizațiile lor, condiții de acces nediscriminatorii pentru transportul persoanelor cu handicap și al persoanelor cu mobilitate redusă.

(2) Condițiile de acces prevăzute la alineatul (1) trebuie puse la dispoziția publicului de către transportatori și organismele de administrare a terminalelor în mod fizic sau pe internet, în aceleași limbi în care informațiile sunt, în general, puse la dispoziția tuturor pasagerilor.

(3) Operatorii de turism pun la dispoziție condițiile de acces prevăzute la alineatul (1) care se aplică în cazul călătoriilor incluse în pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite pe care le organizează, le vând sau le oferă spre vânzare.

(4) Informațiile cu privire la condițiile de acces menționate la alineatele (2) și (3) se distribuie fizic la solicitarea pasagerilor.

(5) Transportatorii, agenții de voiaj și operatorii de turism se asigură că toate informațiile generale pertinente privind călătoria și condițiile de transport sunt disponibile în formate corespunzătoare și accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, inclusiv în ceea ce privește, atunci când este cazul, rezervarea și informațiile on-line. Informațiile se distribuie fizic la solicitarea pasagerilor.

Articolul 12

Desemnarea terminalelor

Statele membre desemnează terminalele de autobuz și autocar unde se asigură asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă. Statele membre informează Comisia în acest sens. Comisia pune la dispoziție, pe internet, o listă cu terminalele de autobuz și autocar desemnate.

Articolul 13

Dreptul la asistență în terminalele desemnate și la bordul autobuzelor și autocarelor

(1) Sub rezerva condițiilor de acces prevăzute la articolul 11 alineatul (1), în terminalele desemnate de către statele membre, transportatorii și organismele de administrare a terminalelor asigură, în limitele competențelor lor, asistență gratuită persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, astfel cum se specifică în partea (a) a anexei I.

(2) Sub rezerva condițiilor de acces prevăzute la articolul 11 alineatul (1), transportatorii asigură la bordul autobuzelor și autocarelor asistență gratuită persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, astfel cum se specifică în partea (b) a anexei I.

Articolul 14

Condițiile în care se asigură asistență

(1) Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor cooperează în vederea asigurării de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, cu condiția ca:

(a) nevoia de astfel de asistență a persoanei respective să fie notificată transportatorilor, organismelor de administrare a terminalelor, agenților de voiaj și operatorilor de turism cel târziu cu două zile lucrătoare înainte de ziua în care este necesară asistența, și

(b) persoanele vizate să se prezinte la punctul desemnat:

(i) la ora indicată în prealabil de către transportator, care să nu fie cu mai mult de 60 de minute înainte de ora de plecare anunțată; sau

(ii) dacă nu este specificată o oră, cu cel puțin 30 de minute înainte de ora de plecare anunțată.

(2) În plus față de alineatul (1), persoanele cu handicap sau persoanele cu mobilitate redusă notifică transportatorului, agentului de voiaj sau operatorului de turism, în momentul

rezervării sau al cumpărării în avans a biletului, necesitățile lor specifice privind locul pe scaun, cu condiția ca necesitatea să fie cunoscută în respectivul moment.

(3) Transportatorii, organismele de administrare a terminalelor, agenții de voiaj și operatorii de turism iau toate măsurile necesare pentru a facilita primirea de notificări cu privire la nevoia de asistență trimise de persoane cu handicap sau de persoane cu mobilitate redusă. Această obligație se aplică în toate terminalele desemnate și la toate punctele lor de vânzare, inclusiv în cazul vânzării prin telefon sau pe internet.

(4) În cazul în care nu se efectuează nicio notificare conform alineatului (1) literele (a) și (b), transportatorii, organismele de administrare a terminalelor, agenții de voiaj și operatorii de turism depun toate eforturile rezonabile pentru a asigura faptul că asistența este asigurată în așa fel încât persoana cu handicap sau cu mobilitate redusă să se poată îmbarca la serviciul de plecare, să schimbe la serviciul de corespondență sau să poată debarca la serviciul de destinație pentru care a cumpărat biletul.

(5) Organismul de administrare a terminalului desemnează un punct în interiorul sau în afara terminalului în care persoanele cu handicap sau persoanele cu mobilitate redusă își pot anunța sosirea și pot solicita asistență. Respectivul punct trebuie să fie clar semnalizat și să furnizeze, în formate accesibile, informații de bază referitoare la terminal și la asistența oferită.

Articolul 15

Transmiterea de informații către un terț

În cazul în care agenții de voiaj sau operatorii de turism primesc notificarea menționată la articolul 14 alineatul (1) litera (a), aceștia, în cadrul orelor lor normale de birou, transferă cât de curând posibil informația către transportator sau către organismul de administrare a terminalului.

Articolul 16

Formare

(1) Transportatorii și, după caz, organismele de administrare a terminalelor instituie proceduri de formare în legătură cu handicapul, inclusiv instrucțiuni, și se asigură că:

(a) membrii personalului lor, alții decât conducătorii auto, inclusiv cei angajați de către orice alte părți de fapt, care oferă asistență directă persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, sunt formați sau instruiți după cum se descrie în anexa II, partea (a) și (b);

(b) membrii personalului lor, inclusiv conducătorii auto, care se ocupă direct de publicul călător sau de chestiuni care țin de publicul călător, sunt formați sau instruiți după cum se descrie în anexa II, partea (a).

(2) Un stat membru poate acorda o derogare pentru o perioadă maximă de doi ani de la ... (*) de la aplicarea alineatului (1) litera (b) în ceea ce privește formarea conducătorilor auto.

(*) Data aplicării prezentului regulament.

Articolul 17

Despăgubirile în ceea ce privește scaunele cu roțile sau alte echipamente de mobilitate

(1) Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor răspund în cazul în care, ca urmare a acordării de asistență, au provocat pierderea sau deteriorarea scaunelor cu roțile sau a altor echipamente de mobilitate sau de asistență. Transportatorul sau organismul de administrare a terminalului responsabil pentru pierderea sau deteriorarea în cauză acordă despăgubirile.

(2) Despăgubirea menționată la alineatul (1) este egală cu costul de înlocuire sau de reparare a echipamentului ori dispozitivelor pierdute sau deteriorate.

(3) Dacă este necesar, se depun toate eforturile pentru a se furniza rapid echipamente sau dispozitive înlocuitoare temporare. Scaunele cu roțile și alte echipamente de mobilitate sau de asistență au, în măsura posibilului, caracteristici tehnice și funcționale similare celor pierdute sau deteriorate.

Articolul 18

Derogări

(1) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (4), statele membre pot excepta serviciile regulate interne de la aplicarea totală sau parțială a dispozițiilor prezentului capitol cu condiția ca acestea să asigure un nivel de protecție a persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă în temeiul normelor lor naționale cel puțin egal cu cel prevăzut de prezentul regulament.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la derogările acordate în temeiul alineatului (1). Comisia ia măsurile necesare dacă o asemenea derogare nu este considerată conformă cu dispozițiile prezentului articol. Până la ... (*), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind derogările acordate în temeiul alineatului (1).

CAPITOLUL IV

DREPTURILE PASAGERILOR ÎN CAZ DE ANULARE SAU ÎNTÂRZIERE

Articolul 19

Continuarea, redirectionarea și rambursarea

(1) În cazul în care un transportator estimează, în mod rezonabil, că plecarea unui serviciu regulat de la un terminal va fi anulată sau întârziată cu peste 120 de minute, pasagerilor li se oferă imediat de ales între:

- (a) continuarea sau redirectionarea călătoriei către destinația finală, în condiții comparabile, astfel cum este prevăzut în contractul de transport, cu prima ocazie posibilă;
- (b) rambursarea prețului biletului și, după caz, un serviciu gratuit de întoarcere cu autobuzul sau autocarul la primul punct de plecare, astfel cum este prevăzut în contractul de transport, cu prima ocazie posibilă.

(2) În cazul în care plecarea dintr-o stație de autobuz a unui serviciu regulat este anulată sau are o întârziere de peste 120 de minute, pasagerii au dreptul la o astfel de continuare sau redirectionare a călătoriei sau la rambursarea prețului biletului de către transportator.

(3) Rambursarea prețului biletului, prevăzută la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) se efectuează în termen de 14 zile de la efectuarea ofertei sau de la primirea cererii. Plata acoperă costul integral al biletului la prețul la care a fost achiziționat, pentru partea sau părțile de călătorie neefectuate și pentru partea sau părțile de călătorie efectuate deja în cazul în care călătoria nu mai servește niciunui scop raportat la planul inițial de călătorie al pasagerului. Pentru pasagerii posesori de abonamente sau bilete sezoniere, plata corespunde proporției pe care o reprezintă costul călătoriei din costul total al abonamentului sau biletului sezonier, calculată în mod proporțional. Rambursarea se efectuează în bani, cu excepția cazului în care pasagerul acceptă o altă formă de rambursare.

Articolul 20

Informarea

(1) În cazul unei anulări sau al unei întârzieri a plecării unui serviciu regulat, pasagerii care pleacă din terminale sunt informați de către transportator sau, după caz, de către organismul de administrare a terminalului, în legătură cu situația respectivă cât mai curând posibil și, în orice caz, nu mai târziu de 30 de minute după plecarea planificată, și în legătură cu ora de plecare estimată de îndată ce informația este disponibilă.

(2) Dacă pasagerii pierd un serviciu de legătură, conform programului anunțat, din cauza unei anulări sau a unei întârzieri, transportatorul sau, după caz, organismul de administrare a terminalului, depune eforturi rezonabile pentru a informa pasagerii respectivi despre legăturile alternative.

(3) Transportatorul sau, după caz, organismul de administrare a terminalului, se asigură că persoanele cu handicap sau persoanele cu mobilitate redusă primesc informațiile obligatorii în temeiul alineatelor (1) și (2) în formate accesibile.

Articolul 21

Asistența în cazul anulării sau întârzierii plecărilor

Pentru o călătorie cu o durată programată mai mare de trei ore, în caz de anulare sau întârziere la plecarea de la terminal mai mare de două ore, transportatorul oferă gratuit pasagerilor:

- (a) gustări, mâncare sau băuturi răcoritoare raportate direct la timpul de așteptare, în cazul în care acestea sunt disponibile în autobuz sau la terminal sau se poate face, în mod rezonabil, aprovizionarea cu ele;
- (b) asistență pentru găsirea unei camere de hotel sau a unei alte forme de cazare, precum și asistență pentru aranjarea transportului între terminal și locul de cazare în cazul în care este necesară o ședere de una sau mai multe nopți.

(*) Cinci ani de la data aplicării prezentului regulament.

În aplicarea prezentului articol, transportatorul acordă o atenție specială nevoilor persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă și ale oricăror persoane însoțitoare ale acestora.

Articolul 22

Alte plângeri

Nicio dispoziție din prezentul capitol nu împiedică pasagerii să solicite, în conformitate cu legislația națională și prin intermediul instanțelor naționale, despăgubiri pentru prejudiciile rezultate în urma anulării sau întârzierii unor servicii regulate.

CAPITOLUL V

REGULI GENERALE PRIVIND INFORMAȚIILE ȘI PLÂNGERILE

Articolul 23

Dreptul la informații despre călătorie

Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor oferă pasagerilor, în cadrul domeniilor lor de competență respective, informațiile adecvate pe durata călătoriei acestora. Acolo unde este posibil, informațiile sunt oferite, la cerere, în formate accesibile.

Articolul 24

Informații privind drepturile pasagerilor

(1) Transportatorii și organismele de administrare a terminalelor, în cadrul domeniilor lor de competență respective, se asigură că sunt puse la dispoziția pasagerilor informații corespunzătoare și ușor de înțeles cu privire la drepturile care le revin în temeiul prezentului regulament cel târziu în momentul plecării. Aceste informații sunt furnizate la terminale și, atunci când este posibil, pe internet. La solicitarea unei persoane cu handicap sau a unei persoane cu mobilitate redusă, informațiile sunt furnizate într-un format accesibil. Aceste informații includ datele de contact ale organismului sau ale organismelor responsabile cu asigurarea aplicării, desemnat sau desemnate de statul membru în temeiul articolului 27 alineatul (1).

(2) Pentru a respecta cerința de informare menționată la alineatul (1), transportatorii și organismele de administrare a terminalelor pot utiliza un rezumat al dispozițiilor prezentului regulament, pregătit de Comisie în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene și pus la dispoziția acestora.

Articolul 25

Plângeri

Transportatorii pun la punct sau dispun de un mecanism pentru soluționarea plângerilor legate de drepturile și obligațiile prevăzute la articolul 4, articolul 8 și la articolele 9-24.

Articolul 26

Depunerea plângerilor

În cazul în care un pasager căruia i se aplică prezentul regulament dorește să adreseze transportatorului o plângere în temeiul articolelor 4, 8 și 9-24, acesta o adresează în termen de trei luni de la data prestării serviciului regulat sau de la data la care ar fi trebuit să aibă loc prestarea serviciului. În termen de o lună de la data primirii plângerii, transportatorul îi notifică pasagerului dacă plângerea sa este considerată întemeiată,

respinsă sau este încă analizată. Intervalul de timp pentru trimiterea răspunsului final nu trebuie să depășească trei luni de la data primirii plângerii.

CAPITOLUL VI

ASIGURAREA APLICĂRII ȘI ORGANISMELE NAȚIONALE RESPONSABILE CU ASIGURAREA APLICĂRII

Articolul 27

Organismele naționale responsabile cu asigurarea aplicării

(1) Fiecare stat membru desemnează un organism sau organisme, noi sau existente, care să răspundă de asigurarea aplicării prezentului regulament în ceea ce privește serviciile regulate din punctele situate pe teritoriul său și serviciile regulate dintr-o țară terță către respectivele puncte. Fiecare organism adoptă măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

Fiecare organism este independent de transportatori, operatori de turism și organismele de administrare a terminalelor în ceea ce privește organizarea, deciziile de finanțare, structura juridică și mecanismul de luare a deciziilor.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la organismul sau organismele desemnate în conformitate cu prezentul articol.

(3) Orice pasager poate adresa, în conformitate cu legislația națională, o plângere organismului competent desemnat în conformitate cu alineatul (1), sau oricărui alt organism competent desemnat de către un stat membru, în legătură cu o presupusă nerespectare a prezentului regulament.

Un stat membru poate decide că:

- (a) într-o primă etapă, pasagerul adresează transportatorului o plângere privind articolele 4, 8 și 9-24; și/sau
- (b) organismul național responsabil cu asigurarea aplicării sau orice alt organism corespunzător desemnat de statul membru are rolul de organism în fața căruia se pot introduce căi de atac împotriva plângerilor nesoluționate în temeiul articolului 26.

Articolul 28

Raport cu privire la asigurarea aplicării

Până la data de 1 iunie ... (*) și ulterior din doi în doi ani, organismele responsabile cu asigurarea aplicării desemnate în temeiul articolului 27 alineatul (1) publică un raport referitor la activitatea lor în cursul celor doi ani calendaristici precedenți, raport care conține în special o descriere a măsurilor luate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și statistici cu privire la plângeri și la sancțiunile aplicate.

Articolul 29

Cooperarea între organismele responsabile cu asigurarea aplicării

Ori de câte ori este cazul, organismele naționale responsabile cu asigurarea aplicării, astfel cum sunt menționate la articolul 27 alineatul (1), fac schimb de informații în ceea ce privește activitatea lor și principiile și practicile lor de adoptare a deciziilor. Comisia le sprijină în respectivul demers.

(*) Doi ani de la data aplicării prezentului regulament.

*Articolul 30***Sancțiuni**

Statele membre stabilesc norme referitoare la sancțiunile aplicabile încălcărilor dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică respectivele norme și măsuri Comisiei până la ... (*) și îi trimit fără întârziere o notificare cu privire la orice modificare ulterioară.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 31***Raportul**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la ... (**) un raport cu privire la funcționarea și efectele prezentului regulament. Raportul trebuie însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative de punere în aplicare în și mai mare detaliu a dispozițiilor prezentului regulament sau de modificare a acestuia.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

...

*Articolul 32***Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004**

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se adaugă următorul punct:

„(18) Regulamentul (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul (*).

(*) JO”

*Articolul 33***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la ... (**).

*Articolul 34***Publicarea**

Prezentul regulament se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu
Președintele

...

(*) Data aplicării prezentului regulament.

(**) Trei ani de la data aplicării prezentului regulament.

(***) Doi ani de la data publicării.

ANEXA I

Asistența asigurată persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă**(a) Asistență în terminalele desemnate**

Asistență și măsuri necesare pentru a facilita persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă:

- comunicarea sosirii lor la terminal și a solicitării de asistență la punctele desemnate;
- deplasarea de la punctul desemnat la ghișeul de îmbarcare, sala de așteptare și zona de îmbarcare.
- îmbarcarea în vehicul, apelând la ascensoare, la scaune cu roțile sau la alte mijloace de asistență necesare, după caz;
- încărcarea bagajelor;
- recuperarea bagajelor;
- debarcarea din vehicul;
- transportarea la bordul autobuzului sau autocarului a unui câine însoțitor recunoscut;
- deplasarea spre locurile atribuite;

(b) Asistența la bord

Asistență și măsuri necesare pentru a facilita persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă:

- furnizarea de informații esențiale cu privire la călătorie, în formate accesibile atunci când acest lucru este solicitat de pasager;
 - îmbarcarea/debarcarea pe durata pauzelor din timpul călătoriei, dacă există la bord și alt personal în afara conducătorului auto.
-

ANEXA II

Formarea în legătură cu handicapul**(a) Formarea în ceea ce privește sensibilizarea nevoilor persoanelor cu handicap**

Formarea personalului care interacționează direct cu publicul călător cuprinde:

- sensibilizarea și reacția adecvată la nevoile pasagerilor cu handicap fizic, senzorial (auz și vâz) ori cu handicapuri ascunse sau dificultăți de învățare, inclusiv privind modul de a face distincția între diversele abilități ale persoanelor care pot prezenta probleme de mobilitate, orientare sau comunicare;
- obstacolele cu care se confruntă persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, inclusiv obstacole cauzate de atitudine, de mediu/fizice sau obstacole organizaționale;
- câinii-însoțitori recunoscuți, inclusiv rolul și nevoile unui câine-însoțitor;
- soluționarea întâmplărilor neprevăzute;
- aptitudini interpersonale și metode de comunicare cu persoanele surde sau cu deficiențe auditive, cu persoanele cu deficiențe de vedere, cu persoanele cu deficiențe de vorbire și cu persoanele cu dificultăți de învățare;
- modul de manipulare cu atenție a scaunelor cu roțile și a altor echipamente de mobilitate pentru a evita deteriorarea acestora (pentru tot personalul care este responsabil cu manipularea bagajelor, dacă este cazul).

(b) Formarea în materie de asistență pentru persoanele cu handicap

Formarea personalului care asistă direct persoane cu handicap și persoane cu mobilitate redusă cuprinde:

- modalități de a ajuta persoanele care utilizează scaune cu roțile să se mute pe și de pe scaun;
- aptitudini pentru acordarea de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă care călătoresc cu un câine însoțitor recunoscut, inclusiv rolul și nevoile acestor câini;
- tehnici de însoțire a persoanelor cu deficiențe de vedere și tehnici de manipulare și transportare a câinilor însoțitori recunoscuți;
- cunoașterea tipurilor de echipamente care pot fi folosite pentru a asista persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă și cunoaștințe privind modul de manipulare a unui asemenea echipament;
- utilizarea de echipamente de asistență pentru îmbarcare și debarcare și cunoaștințe privind procedurile adecvate de asistență la îmbarcare și debarcare care garantează siguranța și demnitatea persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă;
- înțelegerea nevoii de asistență fiabilă și profesională. De asemenea, sensibilizarea cu privire la faptul că anumiți pasageri cu handicap s-ar putea simți vulnerabili în timpul călătoriei din cauza dependenței de asistența oferită;
- cunoaștințe de prim-ajutor.

EXPUNERE DE MOTIVE A CONSILIULUI

I. INTRODUCERE

La 4 decembrie 2008, Comisia a prezentat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile călătorilor din transportul cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului ⁽¹⁾.

La 23 aprilie 2009, Parlamentul European a adoptat avizul său la prima lectură ⁽²⁾.

La 17 decembrie 2009, Consiliul a ajuns la un acord politic cu privire la proiectul de regulament. În urma revizuirii textului de către experții juriști-lingviști, Consiliul a adoptat poziția sa la prima lectură la 11 martie 2010, în conformitate cu procedura legislativă ordinară prevăzută la articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În desfășurarea lucrărilor sale, Consiliul a ținut seama de avizul Comitetului Economic și Social European. Comitetul Regiunilor a refuzat să emită un aviz.

II. ANALIZA POZIȚIEI LA PRIMA LECTURĂ

1. Aspecte generale

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul face parte din obiectivul general al Uniunii Europene de a asigura tratamentul egal al pasagerilor, indiferent de modul de transport pe care l-au ales pentru a călători. A fost deja adoptat un set de acte legislative cu caracter similar pentru pasagerii care călătoresc pe calea aerului ⁽³⁾ sau pe calea ferată ⁽⁴⁾. Propunerea conține dispoziții privind răspunderea în caz de deces sau vătămare a pasagerilor și în caz de pierdere sau deteriorare a bagajului acestora, soluții automate în cazul întreruperii călătoriei, soluționarea plângerilor și căile de atac, informarea pasagerilor, precum și alte inițiative. În plus, propunerea stabilește normele privind informațiile și asistența pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă (PMR).

Deși Consiliul s-a declarat de acord cu Comisia în ceea ce privește obiectivul propunerii, abordarea Consiliului a implicat modificări majore aduse propunerii originale. Unele dintre dispozițiile propuse nu au fost considerate acceptabile din cauză că impuneau sarcini administrative prea mari și generatoare de costuri pentru transportatori și administrațiile naționale, fără să aducă o valoare adăugată pentru pasageri care să contrabalanseze aceste neajunsuri. Altele au fost reformulate ținându-se seama de diferitele legi în vigoare în statele membre, în vederea evitării oricărui conflict între acest proiect de regulament propus și legile existente la nivel național și european. De asemenea, alte dispoziții au fost reformulate în vederea simplificării și clarificării regulamentului.

Fiind rezultatul acestei abordări, poziția Consiliului la prima lectură modifică, într-o anumită măsură, propunerea inițială a Comisiei prin reformularea și eliminarea mai multor dispoziții conținute în text. Aceasta implică faptul că toate amendamentele introduse în avizul la prima lectură al Parlamentului European cu privire la aceste dispoziții eliminate nu au fost acceptate de către Consiliu.

Consiliul vizează o soluție echilibrată, care să țină seama atât de drepturile pasagerilor, cât și de necesitatea de a asigura viabilitatea economică a operatorilor de transport cu autobuzul și autocarul, reprezentați în principal de întreprinderi mici și mijlocii și, prin urmare, a integrat amendamentul 3 al PE în poziția sa la prima lectură.

⁽¹⁾ Documentul 16933/08.

⁽²⁾ A6-0250/2009.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO L 46, 17.2.2004, p. 1, și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului, JO L 204, 26.7.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar, JO L 315, 3.12.2007, p. 14.

2. Aspecte strategice esențiale

(i) Domeniul de aplicare

În propunerea inițială a Comisiei, regulamentul urma să fie aplicat la modul general în cazul transportului de pasageri de către întreprinderi de transport cu autobuzul și/sau cu autocarul prin intermediul unor servicii regulate. Statelor membre li se permitea doar exceptarea transportului urban, suburban și regional pentru care există contracte de servicii publice, în cazul în care aceste contracte asigurau un nivel al drepturilor pasagerilor comparabil cu cel impus în regulament. În plus, Parlamentul European a introdus un amendament care permite statelor membre să excludă din domeniul de aplicare, cu condiția menționată mai sus, transportul urban și cel suburban, dar nu pe cel regional.

Consiliul nu a putut să accepte domeniul de aplicare astfel cum a fost propus de Comisie și nici amendamentele PE legate de acesta (amendamentele 1, 2 și 81), deoarece a considerat că transportul urban, suburban și regional se încadrează în principiul subsidiarității.

Includerea transportului regional în domeniul de aplicare, conform propunerii Parlamentului European, ar putea crea probleme atât pentru pasageri, cât și pentru operatori. În zonele urbane mari, companiile exploatează, de obicei, o întreagă rețea de transport, care include servicii de transport cu autobuzul, metroul, trenurile de navetă și tramvaiul. De multe ori, toate aceste servicii au un caracter urban, suburban sau regional. Limitarea exceptării numai la serviciile urbane și suburbane ar însemna că anumite părți ale acestor rețele ar fi reglementate de norme elaborate pentru transportul pe distanțe lungi. În acest caz, companiile care exploatează aceste rețele ar trebui să gestioneze, în cadrul aceleiași rețele, mai multe sisteme de despăgubire, unele dintre acestea nefiind tocmai adecvate pentru acest tip de transport. De asemenea, s-ar crea confuzie în rândul pasagerilor care călătoresc în cadrul acestor rețele, deoarece le-ar fi dificil să știe care sunt normele care se aplică în mod efectiv.

În plus, deoarece există posibilitatea să se prevadă o exceptare a serviciilor regionale de transport feroviar în cadrul regulamentului existent privind drepturile pasagerilor din transportul feroviar, faptul de a nu avea o prevedere corespunzătoare în regulamentul privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul ar putea duce la denaturarea concurenței între cele două sectoare. Deseori, serviciile de transport cu autobuzul și cele de transport feroviar sunt folosite în mod alternativ.

Prin urmare, Consiliul nu a putut să accepte amendamentele PE referitoare la domeniul de aplicare. Consiliul propune ca proiectul de regulament să se aplice pasagerilor care utilizează serviciile regulate de transport național și internațional și să prevadă posibilitatea ca, la nivel național, serviciile regulate de transport urban, suburban și regional să fie exceptate. În plus, Consiliul introduce o dispoziție menită să asigure faptul că anumite drepturi de bază se aplică în cazul tuturor serviciilor de transport cu autobuzul și autocarul, fără excepție (de exemplu condiții contractuale și tarife nediscriminatorii, dreptul la transport pentru persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă, precum și derogări conexe).

Statele membre sunt autorizate să acorde serviciilor regulate de transport intern o exceptare de maxim cinci ani de la aplicarea dispozițiilor acestui regulament, exceptare care poate fi reînnoită de două ori. În plus, statele membre pot acorda o exceptare de maxim cinci ani, reînnoibilă, anumitor servicii regulate din care o parte semnificativă, incluzând cel puțin o oprire programată, este furnizată în afara Uniunii.

De asemenea, în ceea ce privește domeniul de aplicare, o dispoziție specifică stabilește că statele membre care pot asigura, în temeiul normelor lor naționale, un nivel de protecție a persoanelor cu handicap și a celor cu mobilitate redusă cel puțin echivalent cu cel prevăzut în acest regulament își pot păstra integral normele naționale.

(ii) Modificări ale infrastructurii

În ceea ce privește infrastructura, Consiliul este pregătit să încurajeze și să sprijine orice inițiativă referitoare la noi echipamente și infrastructuri, care trebuie achiziționate sau construite ținând seama de nevoile persoanelor cu handicap și ale celor cu mobilitate redusă, astfel cum s-a afirmat clar într-un considerent. Cu toate acestea, regulamentul în cauză este stabilit în cadrul legislației privind protecția consumatorilor și, prin urmare, nu poate cuprinde cerințe tehnice care să oblige transportatorii să modifice sau să înlocuiască vehiculele sau infrastructura și echipamentele de la terminale. În consecință, niciunul dintre amendamentele PE referitoare la modificări ale infrastructurii nu a putut fi acceptat (amendamentele 6-10).

(iii) *Despăgubiri și asistență în caz de accidente*

Propunerea Comisiei stabilește norme privind răspunderea întreprinderilor de transport cu autobuzul și/sau cu autocarul pentru pasageri și bagajele acestora. Pasagerii ar beneficia de norme armonizate privind răspunderea întreprinderilor de transport cu autobuzul și/sau cu autocarul. Pentru orice daună de până la 220 000 EUR, o întreprindere de transport cu autobuzul și/sau cu autocarul ar trebui să aibă răspunderea strictă, respectiv să nu aibă posibilitatea să își excludă răspunderea demonstrând că accidentul nu a fost provocat din vina sa. Pentru daune de peste 220 000 EUR, răspunderea s-ar baza pe vină, dar ar fi nelimitată. Pasagerii care suferă un accident ar avea dreptul la plăți în avans pentru a putea face față eventualelor probleme de natură financiară cu care ei sau familiile lor s-ar putea confrunta ca urmare a decesului sau a vătămării.

Cu toate acestea, regimurile de răspundere existente, în vigoare în statele membre, sunt foarte diferite în ceea ce privește baza pentru răspundere (răspundere nelimitată obiectivă, răspundere obiectivă cu derogări de forță majoră și răspundere bazată pe vină) și nu pot fi reconciliate. Mai mult, legislația din diferitele state membre se bazează parțial pe Directiva 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi („Directiva privind asigurarea auto”) și parțial pe legislația națională, care depășește sfera dreptului UE. Aceste texte reglementează deja răspunderea față de pasagerii de autobuz și este esențial să se evite conflictele între textul de față și „Directiva privind asigurarea auto” sus-menționată.

Prin urmare, Consiliul a adoptat o abordare bazată pe sistemul existent, adăugând, în același timp, unele elemente fundamentale de armonizare. Se propune un prag minim pe pasager și pe bagaj: 220 000 EUR per pasager în caz de deces sau vătămare corporală; în cazul pierderii sau deteriorării bagajului, 500 EUR în cazul serviciilor urbane, suburbane și regionale și 1 200 EUR în ceea ce privește alte servicii regulate. Acesta ar alinia despăgubirile acordate pentru bagaje cu dispozițiile corespondente din „Regulamentul privind căile ferate”, ținând seama, în același timp, de specificitățile transportului urban, suburban și regional. În ceea ce privește scaunele cu rotile, alte echipamente de mobilitate sau dispozitive de asistare, textul Consiliului prevede compensarea acestora întotdeauna în mod integral și nu tratarea lor ca bagaj normal, chiar și în cazul în care daunele sunt provocate în timpul acordării de asistență (în spiritul amendamentului 46 al PE).

În plus, textul a fost adaptat pentru a acorda asistență pasagerilor în ceea ce privește nevoile practice imediate ale acestora în urma producerii unui accident. O astfel de dispoziție nu apare în „Directiva privind asigurarea auto” și reprezintă un real beneficiu pentru pasagerii de autobuz, fără a spori în mod semnificativ sarcina administrativă pentru companiile de transport cu autobuzul și/sau autocarul.

Având în vedere cele de mai sus, Consiliul nu a putut accepta abordarea propusă de Comisie și nici amendamentele PE referitoare la răspundere (amendamentele 18-24).

(iv) *Drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă (PMR)*

Consiliul sprijină pe deplin obiectivul Comisiei de a garanta faptul că persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă beneficiază de acces nediscriminatoriu la transportul cu autobuzul și cu autocarul. Prin urmare, Consiliul urmează îndeaproape propunerea Comisiei, însă modifică unele dispoziții pentru a le facilita punerea în practică și introduce o serie de simplificări și clarificări. În ceea ce privește acest capitol, Consiliul a integrat în textul său mai multe amendamente ale PE, integral, parțial sau în principiu.

În ceea ce privește excepțiile la dreptul la transport, Comisia a propus ca persoanelor cu handicap să li se poată refuza transportul dacă cerințele în materie de siguranță sau dimensiunea vehiculului justifică acest lucru. Consiliul a adus o serie de îmbunătățiri, menționând „structura” vehiculului în loc de „dimensiunea” sa și integrând astfel în fond sau în principiu amendamentele PE 26 și 27. În plus, Consiliul a acceptat, de asemenea, amendamentul 73 referitor la opțiunile care sunt oferite unei persoane cu handicap sau PMR în cazul refuzului îmbarcării.

Potrivit propunerii inițiale, transportatorul ar putea solicita unei persoane cu handicap sau unei persoane cu mobilitate redusă să fie însoțită de o altă persoană care să poată oferi asistență. Potrivit poziției Consiliului la prima lectură, dacă transportatorul solicită acest lucru cu privire la un serviciu de transport de pasageri, persoana însoțitoare este transportată gratuit și, în cazul în care este posibil, i se oferă un loc lângă persoana cu handicap sau PMR. Această dispoziție integrează în fond amendamentul PE nr. 29.

Textul la prima lectură al Consiliului prevede condiții de acces nediscriminatorii, precum și obligația de a le face publice în format adecvat pentru persoanele cu handicap și PMR, integrând astfel parțial sau în totalitate amendamentele 31 și 32 ale PE. În plus, Comisia pune la dispoziție pe internet o listă cu terminalele de autobuz și autocar desemnate de statele membre, în care se oferă asistență pentru persoanele cu handicap și PMR, conform amendamentului PE nr. 36.

În ceea ce privește asistența pentru persoanele cu handicap sau pentru persoanele cu mobilitate redusă, aceasta va fi asigurată cu condiția ca persoana în cauză să informeze transportatorul sau operatorul terminalului cu cel puțin două zile lucrătoare în avans (Comisia propusese 48 de ore) și să fie prezentă în punctul indicat cu cel puțin 60 de minute înainte de ora anunțată a plecării. Consiliul nu a putut accepta, prin urmare, amendamentul 39 prin care se propunea o perioadă mai scurtă de 24 de ore. În plus, dacă persoana are nevoi specifice privind locul pe scaun, pasagerul ar trebui să informeze transportatorul cu privire la o astfel de nevoie în momentul rezervării, dacă nevoia este cunoscută la momentul respectiv. Această cerință suplimentară, introdusă de Consiliu, va permite transportatorului să răspundă acestor nevoi specifice și să furnizeze cel mai bun serviciu posibil persoanei în cauză.

În ceea ce privește asistența la bord, Consiliul a limitat domeniul de aplicare al propunerii inițiale a Comisiei. Textul Consiliului stabilește obligația de a furniza informații într-un format accesibil, precum și asistență la îmbarcare sau la debarcare pe durata pauzelor din timpul călătoriei, însă aceasta din urmă numai dacă există la bord și alți membri ai personalului în afară de conducătorul auto. Această prevedere ține seama de faptul că majoritatea vehiculelor sunt operate numai de conducătorul auto și că, prin urmare, furnizarea de asistență în timpul călătoriei va avea impact asupra timpului de condus și deci asupra cerințelor privind siguranța.

Asistența pentru persoane cu handicap și PMR trebuie furnizată gratuit la terminalele desemnate de statele membre, iar în cadrul acestora, personalul care oferă asistență directă persoanelor în cauză trebuie să fi urmat cursuri corespunzătoare de formare în acest scop. Membrii personalului, inclusiv conducătorii auto, care interacționează direct cu publicul călător ar trebui să participe la cursuri de formare privind nevoile persoanelor cu handicap.

(v) *Drepturile călătorilor în caz de anulare sau întârziere*

Propunerea Comisiei prevede obligații pentru întreprinderile de transport cu autobuzul și/sau autocarul în cazul întreruperii călătoriilor din cauza întârzierilor sau a anulării unui serviciu. Întreprinderile ar trebui să plătească despăgubiri de până la 100 % din costul biletului în cazul în care nu au furnizat servicii alternative sau informațiile necesare.

Deși Consiliul sprijină pe deplin principiul potrivit căruia transportatorii și operatorii terminalurilor ar trebui să se ocupe de pasagerii lor, a modificat propunerea Comisiei, ținând seama de structura specifică a întreprinderilor de transport cu autobuzul și autocarul. S-a convenit asupra unui tratament diferențiat între călătorii care pleacă din terminale și cei care pleacă din stațiile de autobuz, deoarece nu este posibil și nici rezonabil să se ofere, de exemplu, același nivel de informare privind întârzierile într-o stație de autobuz ca la un terminal dotat cu personal.

În eventualitatea unei întârzieri mai mari de două ore sau a anulării unei călătorii, pasagerii pot opta între continuarea călătoriei prin același mod de transport, solicitarea unui transfer sau solicitarea rambursării costului biletului (plătit în termen de 14 zile de la data incidentului și, în cazul în care este necesar, o călătorie de întoarcere gratuită). În cazul unei întârzieri mai mari de două ore în cadrul unei călătorii care durează mai mult de trei ore, în cazul călătorilor care pleacă din terminale, transportatorul va avea obligația de a oferi acestora mâncare sau băuturi răcoritoare, în spiritul amendamentului PE nr. 53; transportatorul nu va avea obligația de a le asigura cazare, deși trebuie să îi asiste în găsirea acesteia. Cu toate acestea, pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul nu vor beneficia de indemnizații suplimentare (plătite în plus față de costul biletului), spre deosebire de pasagerii din transportul maritim și feroviar. Prin urmare, amendamentele PE referitoare la despăgubiri și cazare nu au fost reținute (amendamentele 49, 50, 51, 52, 54 și 55).

Parlamentul European a introdus o serie de amendamente referitoare la despăgubiri și asistență în cazul întârzierilor la sosire și exceptările aferente în cazuri de forță majoră (amendamentele 56 și 57), scutind astfel transportatorii de răspunderea pentru daune care sunt cauzate de circumstanțe fără legătură cu furnizarea serviciilor lor și pe care aceștia nu ar fi putut să le prevadă. Consiliul nu a integrat aceste amendamente deoarece textul său nu conține dispoziții privind despăgubirile în cazul întârzierilor la sosire.

Astfel de despăgubiri ar însemna o răspundere suplimentară pentru întreprinderile de transport cu autobuzul și autocarul și ar crea o sarcină excesivă; în plus, conducătorii auto ar fi supuși presiunii de a respecta orarul cu orice preț, punând astfel în pericol siguranța rutieră.

Amendamentul 58, referitor la informații în formate accesibile pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, a fost integrat de Consiliu.

(vi) *Normele generale privind informarea, tratarea reclamațiilor și organismele naționale de punere în aplicare*

Potrivit poziției Consiliului la prima lectură, transportatorii și organismele de administrare a terminalelor furnizează, în cadrul sferelor lor de competență respective, informații corespunzătoare pasagerilor pe tot parcursul călătoriei acestora și, dacă este posibil, în format accesibil. În plus, aceștia informează pasagerii cu privire la drepturile lor în mod adecvat și clar, în spiritul amendamentului PE nr. 62.

În ceea ce privește reclamațiile, propunerea Comisiei cuprinde norme privind modul în care transportatorii ar trebui să le soluționeze, în special privind consecințele juridice cu implicații ample ale faptului de a nu răspunde la reclamații.

Consiliul, deși este de acord în principiu cu propunerea Comisiei, introduce o mai mare flexibilitate în sistem pentru a evita orice consecințe neprevăzute pentru sistemele juridice sau structurile administrative ale statelor membre. În acest context și pentru a evita proceduri birocratice suplimentare, Consiliul nu a integrat amendamentul PE nr. 64, care introducea obligația întreprinderilor de transport cu autobuzul și/sau autocarul de a publica anual un raport detaliat privind reclamațiile primite.

În plus, Parlamentul a propus ca organismele naționale de punere în aplicare să fie independente (amendamentul 65). Poziția Consiliului la prima lectură specifică mai clar faptul că aceste organisme ar trebui să fie independente de transportatori, de operatorii din turism și de operatorii de terminale.

(vii) *Data de aplicare a regulamentului*

Comisia a propus ca regulamentul să intre în vigoare la 20 de zile de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și să se aplice la un an de la data respectivă.

Poziția Consiliului la prima lectură prevede ca regulamentul să se aplice la doi ani de la data publicării, integrând astfel în fond amendamentul PE nr. 69.

3. Alte amendamente adoptate de Parlamentul European

Alte amendamente, care nu au fost incluse în poziția Consiliului la prima lectură, se referă la:

- modificări ale definițiilor pentru: „contract de transport” (amendamentul 13), „vanzător de bilete” (amendamentul 14), „operator de turism” (amendamentul 15) și „anulare” (amendamentul 16);
- noua definiție propusă pentru „formate accesibile” (amendamentul 17);
- menționarea „persoanelor care nu sunt în măsură să călătorească fără asistență din cauza vârstei fragede sau înaintate” (amendamentul 34);
- asistența adaptată nevoilor individuale ale persoanelor cu handicap sau ale persoanelor cu mobilitate redusă (amendamentul 35);

- necesitatea de a se asigura că pasagerul primește o confirmare a notificării privind nevoile sale de asistență (amendamentul 40);
- orice despăgubire acordată în conformitate cu regulamentul, care poate fi dedusă din orice despăgubire suplimentară acordată (amendamentul 59);
- sancțiunile aplicabile în cazul încălcării regulamentului, care pot include obligarea la plata unei despăgubiri (amendamentul 68);
- amendamentele 70, 71 și 72 privind anexele la regulament.

III. CONCLUZIE

Pentru adoptarea poziției sale la prima lectură, Consiliul a ținut seama pe deplin de propunerea Comisiei și de avizul la prima lectură al Parlamentului European. În ceea ce privește amendamentele propuse de Parlamentul European, Consiliul remarcă faptul că un număr semnificativ dintre acestea au fost deja incluse - în principiu, parțial sau integral - în poziția sa la prima lectură.
